

Три міхи хитрощів

Якось восени біжить лисичка польовою дорогою та й зустрічає їжачка.

– Добридень, їжаче-небораче, ходімо зі мною до саду їсти винограду, – каже лисичка.

– Здорова була, лисичко-сестричко, а чи не кислий ще виноград? – відповів їжак із сумнівом.

– Та де там кислий! Розповідала сорока-білобока, що чула від куниці, молоді дівичі, що та бачила, як господар куштував і хвалив, що солодкий, пора збирати. Ходімо наїмося!

– Ні, лисичко, – каже їжак, – не піду з тобою, боюся. Той господар хитрий, силець понаставляв, ще зловлюся.

– Не бійся, їжаче-небораче! – сміючись, каже лисичка. – У мене є три міхи хитрощів, то вже я не я буду, коли тебе з сильця не визволю.

– Ну, коли так, то нехай буде й так!

Пішли удвох, влізли до саду, наїлися винограду і вже хотіли назад вертати, аж тут – смик! Лисичка ступила необережно та й зловилася в сильце. Смикнула раз, смикнула другий – не пускає сильце, держить за ногу.

– Ой їжаку-братику, – кричить лисичка, – рятуй!

– Як же я тебе, лисичко, порятую? – мовив їжак. – Добувай свої три міхи хитрощів і рятуй себе сама.

– Та де там мої міхи? – репетує лисичка, а сама аж тремтить зі страху. – Бачиш, скакала через річку, і всі три міхи урвалися і впали у воду. Їжаку-братику, може, у тебе якась хитрість знайдеться?

– У мене є одна, – відповів їжак, – та не знаю, чи буде тобі до смаку. Лягай на тім місці, де зловилася, і лежи, лапки від себе відкидай і попускай духу, як тільки можеш. Господар побачить тебе і подумає, що ти вже нежива, та й викине за пліт.

Послухала лисиця їжакової ради, причаїлася, лежить, немов давно загинула. Прийшов господар, побачив її та аж носа затулив.

– От шкода! – промовив він. – Не був кілька день коло сільця, а тут, бач, яка гарна лисиця зловилася та вже й псуватися почала. Що тепер з неї за пожиток? Викинути за пліт та й кінець.

І він відчепив лисицю з сільця, взяв обережно за хвіст та й шпурнув за пліт у кропиву. А лисиці тільки того й треба було. Як дасть ногам ходу, як чкурне, аж у бур'янах зашелестіло.

Минуло кілька днів, і знов біжить лисичка польовою дорогою і зустрічає їжачка.

– Добрий день, їжаче-небораче!

– Здорова була, лисичко-сестричко, – відповідає їжак.

– Ходімо зі мною до саду їсти винограду.

– А не страшно, лисичко, після позавчорашнього?

– Е, що там! У мене є три міхи хитрощів, якось виплутаюся.

Пішли удвох, влізли до саду, наїлися винограду і вже хотіли назад вертати, аж тут – смик! Їжак-неборак якось не додивився та й спіймався в сильце.

– О лисичко-сестричко! – закричав бідолаха. – Спіймало мене сильце і не пускає. Ану добувай свої три міхи хитрощів і визволяй мене із зашморгу.

– Ой небоже, – мовила лисичка, – пропали мої хитрощі всі до одної. Скакала через річку, і всі три міхи вирвалися і булькнули у воду.